

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲನ್ನ ಬಾಚಕೊಳ್ಳತ್ತ ಕುಳಿತ್ತದ್ದಳು. ಕೂಡಲ ಸಮ್ಮಿಳಿ ಇಟ್ಟರು ಹೆಂಗಸರಿಗೂ. ಕೂಡಲನ್ನ ಮುಖಿದ್ದರೆ ತಂದು, ಮುಂಬಾಗಿ ಮರದ ಬಾಚಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಹೇನುಗಳನ್ನ ಉಗುರಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಶಟ್ಟಿನಂತಹ ಕುಪ್ಪುಯ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ; ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ ವದೆವಸ್ತು. ಚಾಂಬನ್ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಒಂದೆ; ಬೆತ್ತಲೆ ಎದೆ. ಸಂಜೀ ಹಳ್ಳಿದ್ದತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದು. ಯಾರೋ ಇರುವಂತೆ ಭಾವಾಯಿತು. ತೆಂಗುಟ್ಟಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತದ್ದಳು. ಎಂತೆರೂ ಸೋಷಿನ್ ಲೋಳಿಯನ್ನ ತಲೆಗಾದಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಗಸಗನ ತಿಳುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಎದೆ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಜೋಡಿ ಬಾಲೆಕುಂಡಿಗಳಂತೆ ಶಾಮಲವಣದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಚರ್ಮದ ಬಿಗು ಅರೋಗ್ಯವನ್ನ ಸೂಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇವನನ್ನ ಅಳ್ಳರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ‘ಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ್ದಾ’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಮಾರನೆ ಮುಸ್ಯಂಚೆ ಯಜಮಾನ ಎಲ್ಲರನ್ನ ಕರೆದ. ಆತ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ತೆಂಗುಟ್ಟಿ, ಹಿಂದೆ ತಾನು. ಎಮ್ಮೋಬಾರಿ ತೆಂಗುಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಜಾಗವೆ. ನಿನ್ನ ಹಳ್ಳಿದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಧ್ವನಿ ನೇನುವಾಯಿತು. ಕೊಳಕಾದ ಮುಂದಿನಲ್ಲಿಯ ಅವಳ ನಿತಂಬದ ಲಂಯವನ್ನ ಮೊದಲಬಾರಿ ಗುರುತಿಸಿದ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ತೋಗುವೀ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಮರದಬಿಗೆ ನಿತ್ತ

